

Audycja Nr 168. Temat: „Nowa Pieśń”, 26 wrzesień 2015

W audycji „Wczoraj, Dziś i na Wieki”, witają miłych słuchaczy; Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski i Tadeusz Żurek. Temat dzisiejszy, nosi tytuł; „**Nowa Pieśń**”, o której wspomina Ap. Jan trzykrotnie w Ks.Objawienia (5:9, 14:3, 15:3), jak również wspomniana jest trzy razy przez psalmistę Dawida (40:4, 96:1, 144:9), a także mówi o niej prorok Izajasz (42:10). Wiedząc, że „*częstkowa jest nasza wiedza i częstkowe nasze prorokowanie*”, dlatego wierzymy, że tylko przy łasce i pomocy Bożej będziemy mogli podać właściwą myśl na temat tej nowej pieśni, która odnosi się do Boskich przymiotów i Boskich obietnic względem człowieka. Pieśń, to jedna z form uwielbiania Pana Boga, dlatego na przestrzeni istnienia życia ludzkiego na ziemi, byli tacy ludzie, którzy wysławiali Boga pieśniami.

Pomiędzy chrześcijanami są śpiewane różne pieśni, które uznajemy za wzniosłe oraz uwielbiające Stwórcę wszechświata. Wyrażają one głębokie uczucia miłości dla naszego mądrego i miłosiernego Boga, a ich autorzy, pod wpływem kosztownych obietnic Słowa Bożego spoglądają z nadzieją do niebios, przed Boży tron. Wiele pieśni, opiewa prorocze obietnice, jakie Bóg przygotował dla tych, którzy Go miłują. Niektóre z tych pieśni są określane, jako zwiastuny sprawiedliwości, rozkoszujące się miłością do Boga i Chrystusa, są one nowe na każdy poranek i świeże na każdy wieczór. Poświęcony Bogu lud, może rozkoszować się nimi, oddając przez nie cześć i chwałę Bogu, traktując te pieśni i hymny, jako własne uczucia do swego Niebiańskiego Ojca.

Śpiewając hymny oparte na Słowie Bożym, możemy uznawać je, jako uczuciowe modlitwy, melodyjnie wychodzące z naszych ust, serc i umysłów, które biegną w kierunku Bożej stolicy. Ale żadna z tych pieśni nie odnosi się do tych kilku tekstów biblijnych, które mówią nam o tej „**nowej pieśni**”, której **nikt się nie mógł nauczyć, jak tylko owe sto czterdzieści cztery tysiące tych, którzy zostali wykupieni z ziemi. (14:3)**. Nasze hymny chrześcijańskie dowodzą, że nowe posłannictwo zostało przyjęte do naszych serc, i że ono uszczęśliwia nasze uczucia i oddaje wdzięczność Bogu za Jego święte i pouczające nas słowa zapisane na kartach Pisma Świętego.

Zwróćmy jednak szczególną uwagę na pieśń, którą podaje nam Pan Jezus przez Objawiciela Jana w 15:3; „*I śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe są drogi twoje, Królu narodów*”. Powyższy zapis Ks.Objawienia, zawiera bardzo ważne dla nas informacje; wymieniające autorów pieśni, czyli Mojżesza, prawodawcę Zakonu oraz Baranka Bożego, czyli Jezusa Chrystusa, informując nas o wielkiej pracy, której dokonał Wszechmogący Stwórca BÓG. **Treścią tej nowej pieśni, są wielkie i dziwne dzieła Boże, które stopniowo były i są objawiane** na przestrzeni wielu wieków a szczególnie w ostatnich dwóch tysiącach lat, czyli w wieku Ewangelicznym.

Ta pieśń jest pieśnią Mojżesza w tym znaczeniu, że sam Mojżesz poprzez prorocтва, figury, typy i obrazy, wskazywał na wielkie i dziwne dzieła Boskiego planu wieków, które odnosiły się najpierw do Żydów, a następnie do wszystkich wyznawców Chrystusa Pana wieku Ewangelicznego. Wszystko to było ześrodkowane w misji Jezusa Chrystusa. (Łuk. 24:25-27, 1Piotra 1:10-12). Pieśń Mojżesza śpiewana była aż do czasów największego ze wszystkich proroków, którym był Jan Chrzciciel, jak podkreślił Pan Jezus: „*Do czasów Jana był zakon i prorocy, od tego czasu jest zwiastowane Królestwo Boże, (czyli śpiewana jest pieśń Baranka)*”. Ew.Łuk. 16:16. Dlatego ta pieśń jest również pieśnią Baranka, czyli naszego

Zbawiciela, ponieważ z upływem czasu wypełniających się proroctw i przemijających zarysów cieni zakonu, ta dawna pieśń Mojżesza, staje się **nowa pieśnią**.

Treścią tej pieśni, która od czasu Chrystusa Pana staje się „nową”, jak czytamy w Ks. Objawienia 15:3-4, że „*Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszchemogący; sprawiedliwe są drogi twoje, Królu narodów; któż by się nie bał (respektował) ciebie, Panie, i nie uwielbił imienia twego? Bo Ty jedynie jesteś święty, toteż wszystkie narody przyjdą i oddadzą ci pokłon, ponieważ objawiły się sprawiedliwe rządy twoje*”. Z treści tej nie trudno zauważyć, że te słowa, uwielbiają Stwórcę wszechświata za Jego dziwne do zrozumienia, ale przepełnione mądrością, sprawiedliwe kierownictwo całym stworzeniem.

Jest to więc pieśń wysławiająca Boga, Władcę i Stwórcę wszechświata, Którego dzieła opowiadają o Jego wszechmocy, mądrości i sprawiedliwej miłości do swego stworzenia. Już dawno temu, prorok Dawid w swym Psalmie 8:4-7, opiewał dzieła Boże, pisząc: „*Gdy się przypatruję niebiosom twoim, dziełu palców twoich, miesiącowi i gwiazdom, któreś wystawił, tedy mówię: Cóż jest człowiek, iż nań pamiętasz? albo Syn człowieczy, iż go nawiedzasz? Albowiem mało mniejszym uczyniłeś go od Aniołów, chwałą i cziłą ukoronowałeś go. Dajeś mu opanować sprawy rąk twoich, wszystkoś poddał pod nogi jego*”. A w Psalmie 19:2-5, prorok wyraźnie kontynuuje tą samą myśl, mówiąc, że: „*Niebiosa opowiadają chwałę Bożą, a dzieło rąk jego rozpostarcie oznajmuje. Dzień dniowi podaje słowo, a noc nocy pokazuje umiejętność, nie masz języka ani mowy, gdzieby głosu ich słyszać nie było. Na wszystkie ziemie wyszedł porządek ich, a na kończyny okręgu ziemi słowa ich*”.

Ale ta „**nowa pieśń**”, opowiada nam przede wszystkim o tym, że Dobry Bóg, przygotował jeszcze przed założeniem świata, Baranka ofiarniczego, który miał odkupić ludzi spod wyroku śmierci, który zawisł nad Adamem, a w nim nad całym jego potomstwem. Ze słów Pana Jezusa do Jana Objawiciela, wygląda, że z momentem przyjęcia przez Boga ofiary złożonej przez naszego Zbawiciela, wypełnił się najważniejszy punkt Planu Bożego, gdyż syn Boży oddał swoje życie ludzkie za człowieka i złożony został w grobie, a Bóg wzbudził go z martwych trzeciego dnia według proroctw i posadził po prawicy swojej w niebie. Mat. 12:40, Jonasz 2:1-2, Dzieje Ap.,3:18, 19. A więc, Bóg przyjął ofiarę swego syna, jako wystarczającą cenę za przestępstwo Adama.

Prorocze słowa Ks.Obj.5:9-10, mówią nam, że; „**zaśpiewali nową pieśń tej treści: Godzien jesteś wziąć księgę i zdjęć jej pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i odkupiłeś dla Boga krwią swoją ludzi z każdego plemienia i języka, i ludu, i narodu, i uczyniłeś z nich dla Boga naszego ród królewski i kapłanów, i będą królować na ziemi**”, i w 1Piotra 2:6, apostoł mówi do tych wiernych naśladowców Chrystusa Pana, którzy zostaną członkami klasy „Kościoła”: „**Wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości**”.

A w 1Piotra 1:10-12, apostoł tłumaczy, że: „*Zbawienia tego poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczony dla was łasce, starając się wybadać, na który albo na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia, mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastąpić uwielbienie. Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę*”.

Członkowie klasy „Kościoła”, wybierani są ze wszystkich pokoleń ludzi żyjących na ziemi od czasu złożenia okupu przez Bożego syna i jego w niebo wstąpienia. Księga Obj. 14:1, zdradza nam liczbę tej klasy, jako sto czterdzieści cztery tysiące; której Przewodnikiem i Głową jest sam Chrystus Pan. (Efez. 1:22). To właśnie On, kierować będzie tymi wybrańcami Bożymi, którzy tworzą Boży Kościół. On wykupił z grzechu i śmierci ten ród królewski i kapłański, i po swym zmartwychwstaniu oraz wniebowstąpieniu, nasz Odkupiciel otrzymał od Boga prawo do zdjęcia pieczęci z księgi żywota, w której zapisane są imiona wszystkich członków Oblubienicy Chrystusowej, którzy tworzą Kościół Boży.

W Ks.Obj.5:1-13, czytamy; *„I widziałem w prawej dłoni tego, który siedział na tronie, księgę zapisaną wewnątrz i zewnątrz, zapieczętowaną siedmioma pieczęciami. Widziałem też anioła potężnego, który wołał głosem donośnym: Któż jest godny otworzyć księgę i zerwać jej pieczęcie?.... I nikt... nie mógł otworzyć księgi ani do niej wejrzeć... (tylko), lew z pokolenia Judy, korzeń Dawidowy, może otworzyć księgę, i zerwać siedem jej pieczęci.... I przystąpił, i wziął księgę z prawej ręki tego, który siedział na tronie,.... **I zaśpiewali nową pieśń**,... i mówili głosem donośnym: Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo.... I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, ...mówiło: Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków”.*

Na podstawie słów Pisma Św., rozumiemy, że ta „**nowa pieśń**”, mówiąca również o „**restytucji**”, czyli odnowie wszystkich rzeczy, które stracił Adam w raju, a Chrystus odkupił ceną swego życia, sukcesywnie będzie śpiewana również przez następny wiek Tysiącletniego panowania Chrystusa wraz z Kościołem na ziemi, kiedy wielkie mnóstwo pokornych i oddanych Bogu ludzi dowie się szczegółów Bożego prawa i chętnie będą się uczyć tej pieśni i przestrzegać porządku, który będzie obowiązywać w całym wszechświecie.

*„**Śpiewajcie Panu pieśń nową, Śpiewaj Panu, cała ziemio! Śpiewajcie Panu, błogosławcie imię jego, Zwiastujcie co dzień zbawienie jego! Głoście wśród narodów chwałę jego, Wśród wszystkich ludów cuda jego! Gdyż wielki jest Pan i godzien najwyższej chwały, ...Pan jest królem! Niech radują się niebiosy i weseli się ziemia! Niech zaszumi morze i to, co je wypełnia! Niech radują się pola i wszystko, co jest na nich; Niech szumią radośnie wszystkie drzewa leśne Przed obliczem Pana, bo idzie! Zaiste, idzie, by sądzić ziemię. Będzie sądził świat sprawiedliwie, A ludy według swej wierności.** Psalm 96:1-13.*

Dla naśladowców Chrystusa Pana jest to zrozumiała prawda, że „*On daje śpiewanie w nocy*”, (Job 35:10), a noc obrazuje grzech i degradację człowieka oraz ciemne wieki, w których Ewangelia była i jest zagłuszana, a ludzie którzy ją głosili i nadal głoszą, byli i są wyśmiewani, prześladowani i mordowani. Ten śpiew, „**jakoby nowa pieśń**”, należy do poranka nowej dyspensacji, kiedy „*tajemnica Boża, która była zakryta od założenia świata*”, o prawdziwym „Kościele”, będzie dokonana i kiedy pełne światło proroctw skoncentrowane na „**Okupie Chrystusowym**”, jak słońce w południe, rozświeci swą jasnością umysły ludzi i błogosławić będzie wszystkie narody ziemi. Ta „nowa pieśń”, może być oceniana i śpiewana jedynie przy zrozumieniu Boskiego Prawa i porządku, który przygotował Bóg dla całej ludzkości. Kończąc, żegnamy się z wami drodzy słuchacze i do usłyszenia 24 października, o tej samej porze, Dobranoc.